

Komentáre k čítaniam ✘ 22. cezročná nedeľa C

(ku komentárom je potrebné použiť aj text Svätého Písma)

Oslava so žobrákmi

Prvé čítanie (Sir 3, 1-18.20.28-29):

Poznám jednu dosť bohatú dámu, ktorá žije vo veľkom dome na vršku. Nie veľa ľudí vie o tom, že každú noc jazdí po meste v mikrobuse a rozdáva obložené chleby a čaj ľuďom, ktorí spia na ulici. Jeden muž plakal, keď od neho odchádzala. „Dnes mám narodeniny“, opakoval dookola, „a vy ste prišli.“

Čosi veľmi silné jestvuje na tom, keď niekto významný pomáha slabým. Keď nejaký známy spevák alebo iná celebrita navštevuje chudobných, alebo sa stane aktivistom za práva tých, čo sú bez hlasu, sme z toho najprv namätko. No potom začneme spochybňovať ich úprimnosť. Je naozaj vzácnou výnimkou, aby sa veľkí zaujímali o bezmocných. A ak sa naozaj zaujímajú, je ťažké uveriť ich nezištnosti. Ideálom nasledovníkov Božieho kráľovstva však je: čím sme väčšími, tým skôr by sme mali byť k dispozícii odkázaným. Dobro, ktoré prichádza do nášho života, nie je určené len pre nás.

Druhé čítanie (Hebr 12,18-19.22-24):

Keď sa Mojžiš stretal s Pánom na hore Sinaj, ľudia začali pochybovať, či to bola naozaj pravda. Čo je na ňom také významné, aby sa Boh s ním stretal? A tak sa Boh rozhodol zjavovať ľuďom svoju Božskú prítomnosť za pomoci divokej moci prírodných živlov. A ľudia začali Mojžiša prosiť, aby si odteraz svoje stretávania s Pánom nechával radšej len pre seba.

Obraz vystupovania na Horu je v novozákonnom liste Hebrejom vládnejším, než je tomu v Starom Zákone. Nebeský Jeruzalem má menej teroru a viacej poriadku. Nebezpečenstvo stretnutia sa s Bohom a potom z toho zomrieť je minulosťou. Ježiš preklenul priepasť medzi Bohom a nami, vybudoval most, a my môžeme už teraz prechádzať do Božej prítomnosti bezpečne. Tento most sa volá odpustenie. Znamená to, že nech sme ktokoľvek, nech sme boli kdekoľvek, nech sme vykonali čokoľvek, v Božom zhromaždení jestvuje miesto, pripravené pre nás.

Evanjelium (Lk 14,1.7-14):

Na námestí jedného mesta som videl budovu, ktorá mala názov: Centrum pre samostatný život. Je to miesto, kde sa novo-hendikepovaní učia samostatnosti, ako sa napríklad pohybovať po tom, čo stratili zrak, alebo hýbať, po tom, čo stratili pohybovú flexibilitu. Ktovie, ako sú títo ľudia vítaní v našich spoločnostiach, či naše kostoly sú vôbec pre nich fyzicky prístupné.

Bol som vo farnosti, kde kňaz dal konečne odstrániť tri prvé rady lavíc, aby tu vzniklo miesto pre ľudí na vozíčku. Sú farnosti, ktoré majú špeciálne miesto pre rodičov s malými deťmi, aby mohli šantiť a pritom nie príliš vyrušovať iných. No sú kostoly, kde toto nepotrebujú, pretože deti dokážu tolerovať. Je tam síce viac hluku, ale ľudia si uvedomujú, že toto všetko je súčasť našej ľudskej komunity. Sú však aj miesta, a nie je ich málo, kde nič z tohto nie je, kde sa na omši netoleruje žiaden hluk, ani zbytočný pohyb. Božie slovo nám však pripomína, že Boh pripravil hostinu a k stolu sú pozvaní všetci bez rozdielu. A my sa teda musíme všetci všetkých prijímať.

Otázky na uvažovanie

- ◆ Kde si videl naposledy silnú pomoc slabému? Ako by si ty mohol požičať svoju silu niekomu slabému?
- ◆ Ktorý obraz Boha sa zdá tebe bližší: Boh nedotknuteľných hôr, alebo Boh, ktorého Ježiš volá Otec?
- ◆ Je vo vašej farnosti skupina ľudí vytlačených na okraj? Je tam skupina ľudí, ktorá sa vo vašom kostole neukazuje? Prečo? Ako by sa to dalo zmeniť?

Činná odozva

Privítaj niekoho, kto nebýva pozvaný. Pozvi ho na niečo. Pozvi niekoho, kto nechodí do kostola do vášho spoločenstva.

pripravil: MB@svd